

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Petra Mikeše, Ph.D. a soudců JUDr. Miloslava Výborného a JUDr. Milana Podhrázkého, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **K. O. S.**, zastoupenou Mgr. Gabrielou Kopuleťou, advokátkou se sídlem Havlíčkova 1043/11, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 13. 3. 2018, čj. OAM-126/LE-BE04-K03-2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 30. 1. 2019, čj. 28 Az 14/2018-53, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové (dále jen „krajský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti shora označenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zastaveno řízení o udělení mezinárodní ochrany z důvodu nepřipustnosti její žádosti podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění do 20. 1. 2019 (dále jen „zákon o azylu“), neboť žalovaný dospěl k závěru, že stěžovatelkou uvedené nové skutečnosti a prezentované problémy nesvědčí o možném vystavení pronásledování ve smyslu § 12 zákona o azylu, nebo možné vážné újmě ve smyslu § 14a zákona o azylu.

[2] Spolu s kasační stížností byl soudu podán návrh na přiznání odkladného účinku. Návrh byl odůvodněn tak, že stěžovatelka je extrémně zranitelnou osobou, neboť je obětí obchodování s lidmi. Toto tvrzení doložila sdělením organizace La Strada Česká republika, o.p.s. Nepřiznání odkladného účinku by pro ni znamenalo nutnost vycestování zpět do země původu. Pokud by byla nucena vycestovat, nemělo by pro ni následné meritorní rozhodnutí soudu již žádný význam, čímž by jí bylo upřeno právo na soudní ochranu. Stěžovatelka nepředstavuje hrozbu pro veřejný pořádek, veřejné zdraví a bezpečnost státu, měla by proto pro ni být zachována možnost setrvat na území ČR až do pravomocného rozhodnutí o kasační stížnosti. Přiznání odkladného účinku není v rozporu s veřejným zájmem a nedotkne se práv třetích osob. Odkázala na rozhodnutí Nejvyššího správního

soudu, ve kterém soud přiznal podané kasační stížnosti odkladný účinek z důvodu negativního dopadu do práva na spravedlivý proces. Případ se sice týkal nuceného vycestování z území České republiky, ale princip, z něhož Nejvyšší správní soud vycházel, lze aplikovat i v případě stěžovatelky. Uvedla také, že v předcházejícím řízení před krajským soudem byl její žalobě přiznán odkladný účinek.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti vyjádřil tak, že neshledává naplnění podmínek pro jeho přiznání a nesouhlasí s ním. Stěžovatelka konkrétní důvody netvrdila a neprokázala. Účinky napadeného rozhodnutí pro stěžovatelku neznamenaají nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Shledal také rozpor s důležitým veřejným zájmem. Ze strany stěžovatelky se jedná již o druhou žádost o udělení mezinárodní ochrany, přičemž tuto považuje žalovaný za nedůvodnou. Stěžovatelčina situace není nijak výjimečná oproti jiným žadatelům. Závěrem navrhl žádosti na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nevyhovět.

[4] Žalobou napadeným rozhodnutím bylo řízení o udělení mezinárodní ochrany zastaveno podle § 25 písm. i) zákona o azylu, z důvodu uvedeného v § 10a odst. 1 písm. e) téhož zákona. Podle § 32 odst. 2 nemá podání žaloby proti takovému rozhodnutí ani následné podání kasační stížnosti ze zákona odkladný účinek.

[5] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. platí, že kasační stížnost nemá odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přičemž ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. upravující odkladný účinek žaloby se užijí přiměřeně. Dle § 73 odst. 2 s. ř. s. musí být pro přiznání odkladného účinku naplněny dva předpoklady. Soud přizná žalobě (či kasační stížnosti) odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Podle § 54 odst. 2 zákona o azylu platí, že „*Cizinec je povinen z území vycestovat ve lhůtě stanovené ve výjezdním příkazu podle tohoto zákona nebo zvláštního právního předpisu; nebyl-li mu výjezdní příkaz udělen, do 30 dnů ode dne pravomocného ukončení řízení ve věci mezinárodní ochrany.*“

[7] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelkou dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku dle § 107 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. jsou splněny.

[8] Soud vycházel především ze skutečnosti, že pokud nebude kasační stížnosti přiznán odkladný účinek a nastanou tak právní účinky napadeného rozhodnutí krajského soudu, bude muset stěžovatelka vycestovat z území České republiky, a to ještě před rozhodnutím zdejšího soudu o kasační stížnosti, neboť jinak by pobývala na území ČR protiprávně. Stěžovatelka může být zvláště zranitelnou osobou, což doložila sdělením organizace La Strada Česká republika, o.p.s.

[9] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že vycestování by pro stěžovatelku znamenalo nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout

pokračování

jiným osobám. Neshledal ani rozpor s důležitým veřejným zájmem. Ze spisu krajského soudu nevyplývá, že by setrvání stěžovatelky na území ČR do ukončení řízení o kasační stížnosti, bylo v rozporu s veřejným zájmem. Žádný takový rozpor netvrdil ani žalovaný ve svém vyjádření.

[10] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že v daném případě shledal příčinnou souvislost mezi právními účinky žalobou napadeného rozhodnutí a možným vznikem újmy ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. Soud zároveň neshledal důvod, pro nějž by byl spatřován rozpor s důležitým veřejným zájmem ve stěžovatelčině setrvání na území České republiky do doby rozhodnutí soudu o její kasační stížnosti.

[11] Z těchto důvodů soud stěžovatelce vyhověl a její kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Pro úplnost soud dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu.

[12] Závěrem je třeba zdůraznit, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti není jakýmkoli způsobem ze strany Nejvyššího správního soudu předjímáno rozhodnutí o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 13. března 2019

JUDr. Petr Mikeš, Ph.D.
předseda senátu